

EP-VÁLASZTÁS
2019. MÁJUS 25.

VÉDJÜK MEG EUROPA ÉRTÉKEIT!

A Magyar Közösség Pártjának európai parlamenti választási célkitűzései

21.

MAGYAR
KÖZÖSSÉG PÁRTJA
STRANA
MADARSKÉJ
KOMUNITY

Európa a változások küszöbén

Az utóbbi tíz-tizenöt évben Európában és világszerte alapvető politikai és társadalmi változások zajlanak, párhuzamosan a globális gazdasági és pénzügyi rendszerben történő átalakulással és az erőviszonyok átrendeződésével. A változások kiváltó okai és mérföldkövei nem köthetők egyetlen meghatározó eseményhez, mint például a kelet-európai rendszerváltozások esetében. Az időben elhúzó tünetekből egyértelmű, hogy a nyugati világ eddigi gazdasági, politikai és társadalmi fejlődési irányai változóban vannak, és ebből a folyamatból nem marad ki az Európai Unió sem.

A 2008-ban kezdődő pénzügyi és gazdasági válság az EU tagországainak nagy részében társadalmi feszültségeket okozott. A nyugodtabb viszonyokhoz szokott Európában hirtelen felszínre került számos olyan társadalmi probléma, amelyek

az előző évtizedek alaptalan gazdasági optimizmussal, ideológiai egysíkúsággal jellemzett politikai légkörében megoldatlanok maradtak. A pénzügyi-gazdasági válság elhúzódó hatásai, az ukrajnai válság, a 2015-től tartó migrációs és menekültválság viszonylag gyors egymásutánban követték egymást. Ezek a válságok, illetve az ezekre adott válaszok – vagy éppen azok elmaradása – súlyos kihívások elé állították a tagállamok és az Európai Unió politikai és intézményi struktúráit. Nyilvánvalóvá vált, hogy az összeurópai jelentőségű és az átlagemberek életét közvetlenül érintő ügyek mentén eddig nem tapasztalt mélységű törésvonalak húzódnak. A törésvonalak a politikai elitek és a polgárok között, az egyes tagországok között, illetve az Európai Unió vezetése és a tagországok között alakultak ki.

Az Európai Unió ma politikailag meg-

osztott, működésében esetleges, problémamegoldási képességében gyenge és haladási irányában bizonytalan.

Mindezek ellenére az Európai Unió olyan érték, amelyet az uniós polgárok döntő többsége meg kíván őrizni. Európa népei megtapasztalták, hogy az Európai Unió képes volt számukra értékes lehetőségeket teremteni, és bíznak benne, hogy – megfelelő változtatások esetén – képes továbbra is az érdekeiket szolgálni.

Túl sok ideológia, elveszett egyensúly

**A mi célunk a
polgárok érdekeit
ideológiamentesen,
gyakorlatiasan szolgáló
Európa megvédése.**

Az Európai Unió és annak elődszervezetei évtizedekig a polgárok mindennapi életét megkönnyítő olyan intézményként működött, amely a tagállamok meghatározó szerepére alapozva a gyakorlatiasságot helyezte előtérbe. Az ideológiák erőltetése helyett a közös és kézzelfogható előnyökre épített. Az Európai Unió működése sohasem volt problémamentes, mégis, gazdaságilag és politikailag sikeressé válhatott, mert képes volt megtalálni azt az egyensúlyt, amely a hivatalos jelszavában is megjelenik: egység a sokféleségben.

Ma ezt az egyensúlyt két oldalról fenyegeti veszély. Egyrészt azok részéről, akik egyoldalúan az egységet, a központo-

sítást erőltetik, és hosszú távon Európát egy egyenizű, sokféle eredeti sajátosságától mesterségesen megfosztott maszszává változtatnák, amelyre már nem lehet ráismerni. Másrészt azok részéről, akik nem látják, hogy Európa népei a világ gyorsan átalakuló erőviszonyai közepete egymásra vannak utalva, és a sokféleség kizárólagos érvényesítése végzetes következményekkel jár már középtávon is.

Az Európai Unió nem válhat öncéllá, sem szitokszóvá. Inkább vissza kell vezetni eredeti küldetéséhez és létezésének egyetlen értelméhez: a polgárok ideológiamentes, közös érdekek mentén történő, gyakorlatias szolgáltatáshoz.

Európa jövője: kevesebb központosítás, nagyobb hatékonyság

A mi célunk a szuverén

tagállamokra épülő

Európa megvédése, amely

az észszerűség elvén

működik, nem pedig

ideológiai utópiák alapján.

Az Európai Unió integrációjának célját és módját illetően már a kezdetnél egymással ellentétes elképzelések versengtek. A tagállami kormányok közös egyeztetésén alapuló fejlődés hívei álltak és állnak ma is szemben a tagállamok feletti kormányzási szint elsődlegességét hirdetőekkel (föderalistákkal).

A fokozatos integráció megvalósításában mindaddig nem voltak látványos megakadások, amíg a központosítás a tagállamok érdekeinek legkisebb közös többszörösére, elsősorban a gazdasági és pénzügyi dimenzióra irányult. Az akadályok nélküli belső piac a szegényebb államokkal vállalt gazdasági szolidaritással kiegészülve beváltotta a hozzá fűzött reményeket. A közös fizetőeszköz (euró) bevezetése is összességében előnyökkel járt. A tagállami jogkörök további területeken való uniós szintre emelése azonban egyre nagyobb akadályokba ütközött. A

tagállamok egyre bővülő köre látta úgy, hogy a terítékre került további témákban a tagállami szintű döntés megfelelőbb, mint a központi uniós kormányzás. Belátták, hogy sok témában a bürokratikus központ sohasem lesz képes érvényesíteni az eltérő társadalmi, gazdasági és történelmi sajátosságokat.

A szubszidiaritás elvét azonban, amely szerint az EU-nak csak azokon a területeken kellene önállóan döntéseket hoznia, amelyeket hatékonyabban lehet központi szinten gyakorolni, sokan ma csak jól hangzó politikai lözöngnek tekintik. A gyakorlatban az integrációt – ideológiai alapon – egy egyirányba haladó és soha meg nem álló folyamatként kezelik. Ez viszont szemben áll az észszerűséggel és a gyakorlatiassággal, amely a szubszidiaritás valódi értelme.

Az integráció mértékét és tempóját mindig a valósághoz, a változó körülmé-

nyekhez kell igazítani. Európa mai társadalmi és politikai valósága az, hogy a programszerű központosítás többé nem tartható anélkül, hogy öncélúvá válna. Az Európai Unió nem válhat az európai baloldali és liberális ideológiák kísérleti terepévé, meg kell maradnia a józan ész talaján. El kell fogadni, hogy az Európai Unió nem egy szuperállam, hanem továbbra is szuverén államok szerződéses közössége, ahol a „gyeplőt” ezentúl is a tagállamok tartják a kezükben.

Helyre kell állítani az Európai Bizottság politikai szerepvállalása által felborított

intézményközi egyensúlyt. Az újonnan felálló Bizottságnak vissza kell térnie bürokratikus, politikailag semleges szerepéhez, véget kell vetni annak a gyakorlatnak, hogy ideológiai alapon von eljárás alá tagállamokat.

Az erőltetett központosítás a történelem folyamán mindig a demokrácia hanyatlásával járt, és ez egyre romló hatékonyságot, végül katasztrófát okozott. Az Európai Uniónak meg kell maradnia olyan eszköznek, amely a problémák megoldását szolgálja, ahelyett, hogy végül maga is a probléma részévé válna.

Veszélyben Európa egysége: a kétsebességes Európa

**A mi célunk az Európai
Unió „kétsebességesé”
válásának elkerülése
és Európa egységének
megvédése.**

Az EU minél gyorsabb központosításában érdekelt erők változatos eszközökkel próbálnak túllépni azokon a kereteken, amelyeket a tagállamok közösen meghatároztak. Az Európai Bizottság indokolatlan és egyre növekvő politikai szerepvállalásától, a „lopakodó hatáskörbővítésen” át a vonakodó tagállamokkal szembeni politikai nyomásgyakorlásig (jutalmazás vagy büntetés kilátásba helyezése) sok mindent bevetnek az elsősorban baloldali és liberális ideológiai ihletésű, erőltetett központosítás megvalósításáért. Ezek az eszközök azonban nem váltották be a hozzájuk fűzött reményeket, és a tagállamok nagy része okkal utasítja el a további jelentős központosítást. Ezért az erőltetett központosítás hívei újabban a „kétsebességes Európa” régi-új elképzelése felé fordultak. Ez az elképzelés tagadja az egységes tempójú integrációt és ezáltal a tagállamok egyenjogúságának, egymás közti szolidaritásának elvét, legvégül pedig az EU egységének elvét. Ez az elképzelés az utóbbi

két évben egyre magasabb vezetői szinteken és egyre konkrétabb formát öltve jelenik meg. Elsősorban Emmanuel Macron francia köztársasági elnök, aki politikai szövetségeseivel együtt a májusi európai választás eredményétől függően kész teljes egészében a „kétsebességes Európa” megvalósításának útjára lépni.

A „kétsebességes Európa” megvalósítására törekvő politikai erők maguk is tisztában vannak azzal, hogy tervük végzetes következményekkel jár majd az Európai Unió egységére, bár ők azt inkább a válságokból kivezető egyetlen lehetséges útként mutatják be. A valóság azonban az, hogy a „kétsebességes Európa” rendkívül veszélyes eszköz egy tisztán ideológiai ihletésű cél eléréséhez. Pontosán azt az egységet tagadja, amely az Európai Unió legfontosabb pillére, és másodosztályú tagokká nyilvánít olyan tagállamokat, amelyeknek polgárai az egység megteremtéséért már eddig is rendkívüli áldozatokat hoztak.

Tömeges migráció Európába

**A mi célunk megvédeni
szülőföldünk és Európa
biztonságát.**

Európa már hosszú ideje célpontja az Afrikából és Közel-Keletről érkező bevándorlóknak. A tömeges illegális bevándorlás azonban mindaddig elkerülte a kontinenst, amíg Észak-Afrika és a Közel-Kelet „ütközőállamai” stabilak voltak. Az Arab Tavasznak nevezett folyamat következtében azonban szabad migrációs utak nyíltak az e térségekből és a távolabbi régiókból útnak induló migránstömegek, illetve kisebb részben menekültek előtt.

A migrációs áradat 2015 nyarán hirtelen csúcspontot ért el. A nyugat-balkáni útvonalon kaotikus körülmények között, több százezer ember vonult át az országhatárokon. Az ilyen méretű, határátlépési és menekültügyi szabályokra ügyet sem vető emberáradatra sem a balkáni országok, sem az útvonalon elhelyezkedő uniós tagállamok nem voltak felkészülve. Az EU belső határainak ellenőrzésmentességét biztosító schengeni rendszer és a mene-

kültkérelmek elbírálási helyét szabályozó ún. dublini rendszer összeomlott. A bajt csak tetézte, hogy az EU és számos tagállam vezetői – a fősodratú sajtó hathatós támogatásával – felelőtlen nyilatkozataikkal, az uniós és tagállami szabályokat megszegve, még inkább felerősítették a káoszt. A válságrégiókból, háborús övezetekből érkező emberek százezerei ellenőrzés nélkül jutottak el önkényesen megválasztott célszországba.

A 2015-ben Európát sújtó migrációs válság azonban nem maradt reakció nélkül, és végül az EU régi tagállamaiban sorra végrehajtott terrortámadások okozta sokkhatás éles váltást okozott a tömeges migráció megítélésben. A káosz, a terrorizmus és az életveszély hétköznapok részévé válásával a polgárok a biztonságuk mindenek előtti garantálását sürgették. A polgárok egyre nyíltabban fogalmazták meg a tömeges bevándorlással, Eu-

rópa kulturális identitásával kapcsolatos aggályait, amelyeket korábban az uralkodó, „politikailag korrektnek” tartott beszédmód nem tolerált. Kiderült, hogy valós problémákról van szó, amelyeknek megoldását nem lehet elszabotálni. Az is kiderült, hogy azok a politikai erők, amelyek nem figyelnek oda a polgárok akaratára, rohamtempóban gyengültek meg vagy váltak politikai enyészetté.

Jobb később, mint soha. Az Európai Unió vezetői, az Európai Bizottság a fokozódó nyomás hatására valós megoldások felé mutató döntésekkel kezdtek kísérletezni. De továbbra is sok jel mutat arra, hogy a választók folytonos nyomása nélkül nem ezt az irányt követnék.

Tapasztaljuk, hogy a politikai irányváltásnak köszönhetően ma nincs közvetlen migrációs krízishelyzet. A migrációs tömegeket kibocsátó régiókban azonban továbbra is lesznek gazdasági, háborús válsághelyzetek, népességrobbanás, éghajlatváltozások. Ezek folyamatos és foko-

zódó migrációs nyomás alatt tartják majd Európát. Az új migrációs válsághelyzetekre most kell felkészülni.

A tömeges migrációra több tagállam kizárólag munkaerőpótlási eszközként tekint, vagy a gyarmattartó múltjukból eredő lelkiismereti ügként kezelik. Ezeknek a tagállamoknak azonban el kell fogadniuk, hogy a más kultúrájú tömegek betelepítése olyan alapvető és sorsdöntő kérdés, amelyben minden tagállamnak szuverén joga dönteni.

Számunkra világos, hogy a tömeges migráció témája nem kevesebbről szól: szülőföldünk hosszú távon számunkra otthonosnak és identitásában velünk azonosnak marad-e, vagy olyan társadalmi, szociális és biztonsági problémákkal kell-e majd küzdenünk, mint néhány régi tagállamnak.

Az illegális migráció kapcsán és a menekültpolitikában közösen, uniós szinten kell valóban hatékony megoldásokat ta-

lálni. Nem szabad még egyszer hagyni, hogy az Európai Unió rossz döntések sorozatát hozza.

Támogatjuk az illegális migráció megakadályozását az EU külső határainak megerősítésével, illetve az ott megállított személyek Európa határain kívüli központokban való elhelyezésével.

Támogatjuk az embercsempészek szigorúbb megbüntetését.

Támogatjuk a Frontex uniós határvédelmi rendszer megerősítését a tagállami határvédelmi jogok arányos fenntartásával.

Támogatjuk a „kötelező szolidaritás” koncepcióját. A tagországok mindegyikének hozzá kell járulnia a migrációs helyzet kezeléséhez, de nem feltétlenül menekültek befogadásával, hanem például a külső határok védelmének anyagi támogatásával.

Az EU és a nemzeti identitás

**A mi célunk megvédeni
nemzeti identitásunkat
és megvédeni a nemzetek
Európáját.**

Európa és az Európai Unió válságát a mindennapokban gazdasági, politikai és szociális természetű problémákként érzékeljük. E problémák nagy részének hátterében, kimondva vagy kimondatlanul, az EU nemzeti identitásokhoz fűződő viszonya húzódik meg.

Jaques Delors, az Európai Bizottság egykori elnöke mondta: „Európának lélekre is szüksége van”, az nem pusztán egy jogi, gazdasági rendszer. De ennek a „léleknek”, tehát az Európai Unió mögött álló európai identitásnak a mibenléte máig nem egyértelmű.

Meggyőződésünk, hogy a nemzeti identitást nem lehet felváltani, sem pedig szembeállítani azzal, amit európai identitásnak szokás nevezni. A sajátos kultúrára, történelemre, hagyományokra és nyelvre épülő identitás olyan mélyen gyökerező és természetes azonosulási forma, amelyet semmilyen politikai rendszer nem volt képes alapjaiban meggingatni. A nemze-

ti identitásokhoz képest az Európai Unió alapszerződéseiben rögzített közös értékeink olyan közös civilizációs teljesítmények, amelyek ennek a sokféle nemzeti identitásnak az együttműködését segítik. Európa „lelke” a nemzeti és kulturális identitások sokféleségében rejlik, ez az európaiság hiteles arca. Az Európai Unió az „Európa népei közötti egyre szorosabb egység” létrehozásának eszköze, nem pedig a sosem volt „európai nép” intézményes kerete. Az Európai Uniót nem a népek olvasztótégelyeként hozták létre, és ez sosem válik megvalósítható céllá.

A nemzeti identitást, a tagállamok szerepét gyakran az Európai Uniót felhasználva, ideológiai megfontolásból támadják. Ez veszélyes játék, mert az Európai Unió eszközeivel visszaélve magát az Európai Uniót járatják le, így erősítve az Európa-ellenes erőket. Felelős vezetőknek nem lehet céljuk a nemzeti identitás és a polgárok szolgálataira létrejött Európai Unió szembeállítását!

Az EU és a keresztény identitás

**A mi célunk az Európai
Unióban megvédeni
keresztény kulturális és
vallási örökségünket,
amely mindannyiunk
közös öröksége.**

Benedetto Croce olasz filozófus és politikus szerint mindannyian keresztények vagyunk Európában, és nem lehetünk mások. Akkor sem lehetünk mások, ha nem vagyunk istenhívők, mert a kereszténység alakította gondolkodásunkat és érzelmeinket. A modern Európát a kereszténység határozta meg a szabadgondolkodók és az egyházellenesek számára is. Európa eszméje a zsidó-keresztény kultúrkörből nőtt ki, majd a felvilágosodás eszméivel keveredve képezi ma az Európai Unió és a tagállamok értékbeli talapzatát.

Tagadhatatlan, hogy az európai együttélés kiépítéséből kizárták a keresztény dimenziót, és a kereszténység sem az Európai Unió alapidokumentumaiban, sem a konkrét politikáiban nem jelenik meg valós szerepének megfelelően. II. János Pál pápa a szekularizáció létjogosultságát messzemenően elismerve „a politikai

intézmények helyesen értelmezett laicitása” mellett állt ki, elvárva, hogy ezek „elismerjék az említett értékek transzcendens gyökereit”. Az EU Alapjogi Chartájában Isten nevének említése és a kereszténységre való hivatkozás szimbolikus jelentőségű lett volna, eszköz az európai szinten megnyilvánuló egyoldalúság el-lensúlyozására. Ez a sokáig érvényesített egyoldalúság végül nemcsak az államtól, hanem egyre inkább a társadalomtól is elválasztja a vallást és az azzal átitatott kulturális identitásokat.

A kereszténység Európára gyakorolt évezredek hatását nem lehet letagadni. A keresztény örökség vállalása pontosan az a hiányzó láncszem, amely nemzetek feletti egyetemességével ma is képes lenne „megalajozni” az európai nemzeti és kulturális identitások együttélését. A válságoktól sújtott, „önmagát kereső” Európai Unió szempontjából érthetetlen

luxus elzárkózni annak a hagyománynak a vállalásától, amely egy évezredig volt kovásza és megtettesítője az európai együvé tartozásnak.

Az Európai Unió alapos reformra szorul, és az alapszerződéseit is megnyitva újra kell definiálnia önmagát. Európa számára meglesz az alkalom a természetes öröksége felvállalására.

Az EU és az őshonos nemzeti kisebbségek védelme

**A mi célunk a hatékony
uniós kisebbségvédelmi
eszközök megteremtése.**

Az Európai Unió lakosságának több mint 10%-a tartozik valamelyik őshonos nemzeti, etnikai vagy nyelvi kisebbséghez. Ahhoz képest, hogy az anyanyelv és az azzal összefonódott kulturális identitás mennyire meghatározók az egyének és közösségek életében, az Európai Unió jogszabályai-ban, politikáiban ez nem tükröződik vissza. Az EU szintjén még ma sem létezik az őshonos nemzeti/nyelvi kisebbségek védelmét szolgáló jog- és intézményrendszer.

Az Európai Unió kezdetben gazdasági alapon integrálódott. Fejlődésének egy bizonyos szakaszában nem volt elvárható, hogy a kisebbségvédelem területén is feladatokat vállaljon magára. Az is tény, hogy az őshonos kisebbségek védelme időközben több tagállamban olyan erős garanciákkal valósult meg, hogy az ott élő kisebbségek ma nem érzik az uniós szintű jogvédelem hiányát. Az Európai Unióban élő nemzeti kisebbségek többsége azon-

ban nem ilyen szerencsés. Szülőföldjükön folyamatosan érzik az olyan uniós eszközök hiányát, amelyek kötelező erővel bírnak a tagállamok felé, és szükség esetén velük szemben kikényszeríthetők.

Ez a hiány az Európai Unió szempontjából különösen azóta jelent problémát, hogy 2004-ben egyszerre több olyan új tagállam csatlakozott, amelyekben a nemzeti kisebbségek ügye megoldatlan. Ezen tagállamokkal szemben a belépésük előtt hiába volt elvárás az ún. koppenhágai kritériumok teljesítése, azon belül pedig az emberi és kisebbségi jogok érvényesülése, ha ezek a kritériumok a tagországok belépése után már nem érvényesíthetők. Az elmúlt tizenöt év során a tagállamokban sok esetben került sor a kisebbségek helyzetének romlására, az ellenük való programszerű fellépésre, jogaik kiüresítésére. Ez vonatkozik Szlovákiára is, ahol az uniós csatlakozás előtt az EU ösztönzésére

fokozatosan több fontos kisebbségvédelmi intézkedés történt. A 2004-es csatlakozás óta azonban ez a folyamat először lelassult, majd a visszájára fordult, és mostanában éppen stagnál. Ezzel is összefüggésben pedig gyors ütemben aszimilálódik a magyar közösség.

Az Európai Uniónak súlyos adóssága van az őshonos kisebbségek jogainak védelmére. A nemzeti és nyelvi kisebbségek jogai az emberi jogok részei, ezt az Európai Unióról szóló szerződés is hangsúlyozza. Arra van tehát szükség, hogy a kisebbségi jogok védelme felzárkózzon a többi alapérték gyakorlatban is megvalósított védelméhez. Nem tartható tovább az a kettős mérce, hogy míg az alapértékek és az emberi jogok egyes részterületein (pl. szexuális kisebbségek védelme, nemek egyenlősége, rasszizmus elleni küzdelem) az Európai Bizottság gyakran a jogi kereteken túllépve, politikai kezdeményező-

ként lép fel, addig az őshonos nemzeti kisebbségek jogai kapcsán a meglévő jogi kereteket sem hajlandó kitölteni.

E jelenség egyik látványos példája a Minority SafePack európai polgári kezdeményezés, amelynek célja, hogy az EU jelenlegi jogi lehetőségein belül, számos területen hozzon a nemzeti kisebbségeket segítő intézkedéseket. Az Európai Bizottság 2013-ban elutasította a kezdeményezést, majd a luxemburgi uniós törvényszék döntése nyomán mégis kénytelen volt bejegyezni azt. Az európai nemzeti kisebbségek, és különösen a Kárpát-medencei magyarság eddig példátlan összefogása eredményeképpen végül több mint egymillió polgár támogatva aláírásával a kezdeményezést (Szlovákiában 63 ezer, amelyből 52 ezret a Magyar Közösség Pártja gyűjtött össze). A kezdeményezés közvetlen szervezői (FUEN) jelenleg arra várnak, hogy ez év

őszén felálljon az új összetételű Európai Bizottság, amely az európai parlamenti választás eredményétől is függően remélhetőleg készségesebbnek mutatkozik majd a nemzeti kisebbségi ügyek méltányos kezelésére. A Minority SafePack azonban már így is történelmi siker az európai őshonos kisebbségek számára. Jogi jelentőségén messze túlmutatva, uniós szinten sikeresen tematizálta a nemzeti kisebbségek ügyét, mobilizálta e kisebbségek tömegeit, és igazolta az akadályokkal teli terepen való szívós, fokról fokra haladó kisebbségi érdekérvényesítés értelmét.

Idén márciusban újabb európai polgári kezdeményezés ügyében született fontos döntés. Az Európai Unió luxemburgi székhelyű bírósága 2019. március 7-én másodfokú ítéletében megsemmisítette az Európai Bizottság 2013 júliusi határozatát, melyben a brüsszeli testület elutasította

a nemzeti régiókról szóló polgári kezdeményezés nyilvántartásba vételét. A Székely Nemzeti Tanács kezdeményezésének célja, hogy az EU kohéziós politikája kezelje kiemelt figyelemmel a nemzeti kisebbségek által lakott régiókat, biztosítson számukra megfelelő hozzáfért az uniós fejlesztési támogatásokhoz, és vessen véget e régiók gazdasági diszkriminációjának. A Bizottság hat évvel ezelőtt hatásköri okokra hivatkozva elutasította a kezdeményezés bejegyzését, így nem kezdődhetett meg az aláírás gyűjtése. Az Európai Bíróság márciusi ítélete értelmében a Bizottságnak május elejéig új határozatot kell hoznia a kezdeményezés nyilvántartásba vételéről, így az előzetes várakozások szerint májusban elindulhat az aláírások gyűjtése. A kezdeményezők azt követelik, hogy az Unió ismerje el azt, hogy Európában léteznek nemzeti régiók, másrészt biztosítson garanciákat arra, hogy az uniós fejlesztési támogatásokat ne lehessen

kisebbségellenes politikák céljául felhasználni. A kezdeményezés sikere esetén az olyan nemzeti régiók, mint Székelyföld és Dél-Szlovákia, jogosultak lennének fejlesztési többlettámogatásokra.

Az európai parlamenti választás eredménye hatással lesz az új Európai Bizottság összetételére, így arra is, hogy a Bizottság kisebbségi jogi kezdeményezésekhez való viszonyulásával e két fontos kezdeményezés végül kisebbségvédelmi uniós jogszabályokká, intézkedésekké válhat-e. Az Európai Parlament politikai fórumként ezektől függetlenül is fontos terepe marad az uniós kisebbségi jogi érdekérvényesítésnek. Az utóbbi években – az MKP kezdeményezésére is – fontos politikai mérföldkövek születtek (határozatok, jelentések) az őshonos kisebbségek védelme terén. Ezek a lépésről lépésre való kisebbségvédelmi építkezés egyre nagyobb megnyilvánulásai.

Az érdekérvényesítő munka nehéz, szinte végtelen számú részérdekekkel átszőtt európai politikai terepen folyik. Az egygyűlő részsikerek valódi kisebbségvédelmi áttöréshez vezetnek majd, mert ezek egymást erősítik, és megfelelő összehangolással szinergikus hatást képesek gyakorolni. A Magyar Közösség Pártja a jövőben is aktívan vesz részt ebben a munkában, amelynek céljai:

- 1.** Átfogó közös uniós védelmi és monitoringrendszer létrehozása az őshonos és nemzeti kisebbségek számára.
- 2.** Egy uniós biztos kijelölése az őshonos, nemzeti és nyelvi kisebbségek számára.
- 3.** Egy, az Európai Parlament mellett működő kisebbségi véleményező szerv biztosítása.

Európai uniós költségvetés 2021–2027

**A mi célunk az uniós
kohéziós források és
a közös agrárpolitika
forrásainak megőrzése.**

Az MKP kiemelt célja, hogy a következő, 2021–27-es többéves pénzügyi keretben (MFF) megfelelő források kerüljenek kijelölésre a közös agrárpolitika és a kohéziós politika számára. Meg kell akadályozni minden olyan törekvést, amely csökkentené az agrárpolitikai és kohéziós forrásokat a következő pénzügyi időszakra. Mindemmellett el kell utasítani minden olyan törekvést is, amely adminisztratív szigorítás útján aránytalanul és szükségtelenül nehezítené a támogatások lehívását.

Az MKP elutasítja a kohéziós források csökkentését, mivel Dél-Szlovákiában a mai napig több régió komoly nehézségekkel küzd, a déli, magyarlakta régiókat pedig kiemelten érinti ez a jelenség. Egyrészt fenn kell tartani a kohéziós források jelenlegi forrásszintjét, hogy csökkenthessük hátrányosabb helyzetű régióink lemaradását, másrészt – ahogy erre a nemzeti régiók megmaradásáról szóló európai polgári kezdeményezés is felhívja a fi-

gyelmet – meg kell teremteni annak garanciáit, hogy a nemzeti kisebbségek által lakott területek is egyenlően részesülhessenek az uniós kohéziós és strukturális fejlesztési támogatásokból.

Nem támogatjuk a közös agrárpolitika forrásainak csökkentését sem. Az agrárium és élelmiszer-politika a szlovákiai gazdaság és azon belül különösen a magyarlakta régiók egyik legfontosabb gazdasági szektora, így az e szektorba érkező uniós támogatások csökkentése az egész országot hátrányosan érinti.

Támogatjuk, hogy a következő többéves pénzügyi keretben a tagállamok növeljék az uniós külső határok védelmére fordított forrásokat. A 2015 óta zajló migrációs válság megköveteli a külső határok fokozott védelmét, különös tekintettel a schengeni övezet védelmére, ezért növelni kell minden olyan támogatást, amely hozzájárul az Unió biztonságának növeléséhez.

Élhető vidék, fejlődő régiók

A mi célunk az uniós

fejlesztési forrásoknak

régióink valós igényeihez

való igazítása.

2004-től, miután Szlovákia az Európai Unió tagjává vált, az agráriumot fokozatosan egysíkúsították (azóta a termőföldeken intenzív gazdálkodás uralkodik), leépült az állattenyésztés, gyümölcs- és zöldségtermesztés. Ennek következtében beszűkült az élelmiszeripar, miközben az EU tagországai közül nálunk süllyedt a legalacsonyabb szintre az önellátás élelmiszerekből. Ma csupán 35 százalékos. Ennek eredményeképpen hatalmas foglalkoztatási űr képződött Dél-Szlovákiában, amit húsz év alatt sem sikerült betölteni. A pozsonyi kormányok a kiesést nem pótolták munkahelyteremtő beruházásokkal. Szülőföldünkön jelentősen megnőtt a munkanélküliség, a legtöbb fiatal éppen szülőföldünkről távozik munkát keresve külföldre. Itt az ideje, hogy a 15 éve kialakult űrt végre betöltsük.

Munkahelyteremtő beruházásokat kell telepíteni Párkánytól keleti irányban halad-

va (Ipoly-mente, Nógrád, Gömör, Karszt) egészen a Bodroghöz. A fentiek miatt értelemszerűen főleg élelmiszer-ipari létesítményeket.

Dél-Szlovákia elhanyagolt közlekedési infrastruktúráját kell megújítani. Időszerű az R2-es déli gyorsforgalmi út megépítése Losonc és Kassa között. Folytatni kell a sort az R7-es déli gyorsforgalmi út megépítésével a Csallóköz és Losonc között, a súlyponti csomópont, Érsekújvár déli irányú megkerülésével. A déli régiók vasútvonalai alapos felújításra szorulnak, újabb személyszállítási vonalak megnyitását szorgalmazzuk. A IV. számú vasúti európai folyosó (Pozsony – Galánta – Érsekújvár – Párkány) is alapos felújításra szorul. Pályasebességének alapos megnövelését javasoljuk, hiszen e folyosón az EuroCity vonatok jövőbeni forgalmát kell biztosítani. Javasoljuk a komáromi és a párkányi dunai kikötők alapos korszerűsítését. Új

Duna-hidat javasolunk megépíteni a Csalóközbe és Párkányba.

Szlovákia alaposan lemaradt a korszerű kerékpárutak hálózatának fejlesztése terén. Mivel e turizmus a déli régiók síkvidékeit érinti leginkább, régióink turizmusát, idegenforgalmát a korszerű kerékpárutak hálózata és a kiváló borokra épülő helyi turizmus, vendéglátás lendítheti fel.

A következő, 2020–2027 közötti európai uniós fejlesztési időszakban javasoljuk, hogy a szülőföldünket érintő kutatási, fejlesztési,

innovációs beruházások számát és összegét növeljük meg alaposan. Nemcsak az egyetemeken és tudományos területen, hanem az iparban és a termelésben egyaránt. A Pozsonyban, Nagyszombatban, Nyitrán megépült gépkocsigyárak beszállító háttéripara végre telepedjen meg régióinkban is, ne csak az autógyárraktól északra elterülő térségekben. A korszerű K+F+I (kutatás-fejlesztés-innováció) lehet mindennek a letéteményese. Az okos városok és települések fejlesztésével jelentősen előre léphetünk a közösségi szolgáltatások terén szülőföldünkön.

Szociális és családpolitika

**A mi célunk a
munkavállalási jogok,
a szociális védelem
megerősítése és a
családok védelme.**

Az Európai Unió 2017-ben elfogadta a szociális jogok európai pillérét, amely további jogokat és hatékonyabb jogérvényesítést biztosít az EU polgárainak a munkavállalási jog, tisztességes munkafeltételek és szociális védelem területén. Kiállunk a szociális jogok európai pillére mellett, hiszen számos olyan értéket és elvet határoz meg, amely hozzájárulhat Közép-Európa polgárai életszínvonalának javulásához. Felhívjuk ugyanakkor a figyelmet arra, hogy e törekvéseket a hatáskörmegosztás elvének tiszteletben tartása mellett szabad érvényesíteni.

Támogatjuk a minőségi oktatás biztosítását, hiszen a polgárok így tudnak sikeresen alkalmazkodni a munkaerőpiaci változásokhoz.

Támogatjuk a nőkkel és a férfakkal szembeni egyenlő bánásmódot. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy személyre szabott

segítséget kapjon munkavállalási kilátásainak javításához, ezért támogatjuk az álláskereséshez, képzéshez és átképzéshez nyújtott támogatás igénybevételenek jogát. Támogatjuk a munkanélküliek észszerű időtartamra szóló álláskeresési járadékban részesülését. Támogatjuk a fiataloknak azon jogát, hogy a tanulmányaik befejezését követő négy hónapon belül továbbképzésben vegyenek részt, és képesítésüknek megfelelő állásajánlatot kapjanak. Támogatjuk a munkanélküliek folyamatos támogatását.

Támogatjuk a munkavállalók tisztességes megélhetést nyújtó, méltányos bérezését. Támogatjuk a megfelelő összegű minimálbér biztosítását. Támogatjuk az európai bérek egységes szintre emelését. Bár a közép-európai tagállamokban az ingatlanok, szolgáltatások és alapvető élelmiszerek ára közel azonos méreteket ölt a nyugati tagállam áraihoz képest, a

bérszínvonal jelentősen elmarad. Ahhoz, hogy a polgárok ki tudják elégíteni saját szükségleteiket és családjuk szükségleteit, és méltó körülmények között élhessenek, törekedni kell az európai bérek egységesítésére, tiszteletben tartva a hatáskörmegosztás elvét.

Támogatjuk, hogy a nyugalmazott munkavállalók olyan nyugellátásban részesüljenek, amely arányos az általuk befizetett járulékokkal, és amely megfelelő jövedelmet biztosít a számukra. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy időskorában méltósággal éljen, és ehhez elegendő anyagiakkal rendelkezzen.

Támogatjuk a családvédelmi juttatások

munkavégzés helye szerinti szintjének biztosítását, annak érdekében, hogy a nyugat-európai tagállamokban munkát vállaló polgárok otthon élő gyermekeik után a munkavégzés helye szerinti juttatásokat kapják. Az ezzel ellentétes gyakorlat ellentétes az európai uniós jogelvekkel.

A demográfiai problémák megoldására a családvédelmi intézkedések növelését, a családtámogatási rendszerek erősítését és a családvállalást elősegítő juttatások kiemelt célként történő meghatározását javasoljuk. Úgy gondoljuk, Európa népesedési válságára nem a bevándorlás, hanem a családok támogatása jelentheti a megoldást.

Közös agrárpolitika

Az Európai Unió területének 48 %-át mezőgazdasági földterületek teszik ki. Az EU közös agrárpolitikájának (KAP) célja, hogy megfizethető áron biztonságos élelmiszerekkel lássa el a polgárokat, és ezzel párhuzamosan a mezőgazdasági termelőknek is megfelelő életszínvonalat biztosítson, továbbá, hogy óvja a természeti

környezetet. A közvetlen támogatások, piaci intézkedések és a vidékfejlesztés szintjén megvalósuló KAP napi működtetését a tagállamok végzik.

Az EU közös agrárpolitikája egy masszív támogatási rendszer, amely jelentős részt hasít ki az EU mindenkori költségvetéséből, ezért válik időről időre „szálkává” sokak szemében. Bizonyos tagállamok gazdasági sajátosságai alapján (nincs jelentős mezőgazdaságuk), mások meg ideológiai alapon kritizálják a közös agrárpolitikát, vagy éppen kétségbe vonják létjogosultságát. Ezek a kritikák azonban nem hajlandók tudomást venni a KAP céljainak és hatásainak komplexitásáról. Egyoldalú megközelítésükön jellemzően az sem változtat, hogy a KAP többszöri átfogó reformjának következtében egyre hatékonyabban működik, és pozitív hatásai közvetve vagy közvetlenül minden tagállamban érvényesülnek.

A Magyar Közösség Pártja a KAP komplex pozitív hatásai mellett azért is támogatja a KAP megőrzését és a működését javító további reformokat, mert a dél-szlovákiai vidékek a mindmáig viszonylag erős mezőgazdasági jellegük folytán különösen érintettek a KAP gazdasági, foglalkoztatási és környezeti hatásaiban.

A 2020 utáni közös agrárpolitikáról folyó vitában támogattuk és továbbra is támogatjuk azt az uniós szinten már kialakult irányt, hogy az új szabályok elsősorban a fiatal gazdálkodók számára végrehajtható kifizetésekre, a termelői szervezetek mozgásterének növelésére, a tudásalapú mezőgazdaság megeremtésére, illetve a mezőgazdasági biztosítások és a jövedelemstabilizáló eszközök megerősítésére vonatkozzanak. Ezek az általános jellegű irányok megfelelő operatív politikákkal és egyszerűsítéssel párosulva képesek érdemi javulást eredményezni.

Az Európai Bizottság 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről (EU-költségvetés) szóló javaslata alapján a KAP alacsonyabb részaránnyal (a korábbi 33,2 % helyett 28,5 %-kal) részesülne a teljes költségvetésből, de reálértéken még jelentősebb (akár 15 %-os) csökkenéssel számol. A brexit miatti bevételkieséssel és az új prioritásokkal (migráció, határvédelem, digitalizáció, közlekedés) indokolt csökkenés azonban aránytalanak tűnik. Támogatjuk, hogy a végső költségvetésben a Bizottság javaslatához képest nagyobb támogatással részesüljön a KAP, optimálisan a 2014–2020-as időszakkal megegyező reálértékben.

Szorgalmazzuk, hogy az állami támogatás legyen szintén egyenlő minden tagállamban, ellentétben a jelenlegi 30–70 százalékos állami támogatásokkal.

Szorgalmazzuk a fiatal gazdák kiemelt támogatását (45 éves korig), a pályázati feltételek reális alapokra való helyezését, a támogatási összeg nagyobb mértékben való előfinanszírozását.

A plafonosítás (capping) bevezetése folytán támogatjuk a bérköltségek és a járulékok teljes mértékű leszámításának lehetőségét. Az így nyert támogatások összegét pedig az első kedvezményezett hektárokra (100 ha), illetve a fiatal gazdák és családi vállalkozások támogatására kell felhasználni.

Aggasztó, hogy a tőkeerős külföldiek hozzáféréseivel a hazai termőföldhöz a helyi családi gazdálkodók hozzáférése folyamatosan romlik. Nem támogatjuk a (nagy tőkével rendelkező) külföldiek hazai földvásárlását, mivel a termőföld nem egy közönséges árucikk, mint számos más termék vagy befektetés.

Elkötelezettek vagyunk a családi és közösségi gazdálkodások erősítése iránt. Támogatjuk a helyi élelmiszerfeldolgozás támogatást.

Egyértelműen nemet mondunk a GMO-élelmiszerek forgalmazására és a GMO-növények termesztésére.

Megszüntetnénk azokat az akadályokat, amelyek jelenleg nehezítik, hogy a helyi termelőtől a minőségi élelmiszer megfizethető áron eljuthasson a helyi fogyasztókhoz, illetve hogy a helyi gazdálkodók termékei bejuthassanak a helyi közétkeztetésbe.

Támogatjuk egy uniós mezőgazdasági válságalap létrehozását, amely a KAP büdzsén kívüli további uniós források bevonásával a termelőket érő piaci instabilitások kiegyenlítését szolgálja.

VÉDJÜK MEG EURÓPA ÉRTÉKEIT!

21.

1. Csáky Pál

63 éves - 63 rokov
EP-képviselő - poslanec EP
Požsony - Bratislava

2. Berényi József

52 éves - 52 rokov
megyei alelnök - podpredseda VÚC
Alsószéki - Dolné Saliby

3. Horony Ákos

44 éves - 44 rokov
jogász - právnik
Dunaszerdahely - Dunajská Streda

4. Tárnok Balázs

28 éves - 28 rokov
jogász - právnik
Izsa - Iža

5. Mag Fodor Enikő

31 éves - 31 rokov
vállalkozó - podnikateľka
Guszona - Husiná

6. Nagy Dávid

32 éves - 32 rokov
ügyvéd - advokát
Érsekújvár - Nové Zámky

7. Gergely Papp Adrianna

47 éves - 47 rokov
polgármester - starostka
Debrőd - Debrad

8. Hudár Zoltán

27 éves - 27 rokov
pedagógus - pedagóg
Csoltó - Čoltovo

9. Baranyay Zsolt

41 éves - 41 rokov
jogász - právnik
Zsigárd - Žihárec

10. Mészáros Anikó

41 éves - 41 rokov
tanácsadó - poradkyňa
Jóka - Jelka

11. Környi Zoltán

34 éves - 34 rokov
pedagógus - pedagóg
Párkány - Štúrovo

12. Hajdók Bence

25 éves - 25 rokov
vállalkozó - podnikateľ
Kistárkány - Malé Trakany

13. Várady Tamás

36 éves - 36 rokov
polgármester - starosta
Szilice - Silica

14. Bartalos Szerencsés Lilla

41 éves - 41 rokov
ügyvezető - konateľka
Nagyszarva - Rohovce